

ЕКОЛОГІЧНА СКЛАДОВА СОЦІАЛЬНО ВІДПОВІДАЛЬНОГО ІНВЕСТУВАННЯ

Д.О. Смоленніков, асистент

А.С. Лавриненко, студентка

Сумський державний університет

У рамках концепції сталого розвитку дедалі більше посилюється екологізація усіх видів суспільної діяльності з подальшою оцінкою ефективності «зелених» інвестицій. Підприємство, як правило, передбачає отримання прибутку у короткостроковій перспективі, а процес екологізації потребує фінансових вкладень при тривалому строку окупності, тому «озеленення» бізнесу долає багато труднощів. Для українських підприємств проблеми виокремлення категорії екологічно відповідальних інвестицій та формування моделі корпоративної соціальної відповідальності є вкрай актуальними у контексті прагнення України до вступу у Європейську співдружність.

Якщо під соціально відповідальним інвестуванням розуміють вкладення, орієнтовані на забезпечення стійкого розвитку та господарську діяльність відповідно до очікувань співтовариства, то екологічна складова включає формування необхідних виробничих та обслуговуючих потужностей, що забезпечують охорону навколишнього середовища, ресурсозбереження та підвищення рівня екологічної безпеки як процесів виробництва, так і споживання продукції. Історія відповідального інвестування почалася з протестантських релігійних груп (1920-ті рр., США), етичні принципи яких не дозволяли інвестувати у фірми, що займалися виробництвом алкоголю, тютюну, зброї тощо. Сьогодні ж до соціально та екологічно відповідального інвестування крім інвесторів залучені емітенти, біржі, регулюючі органи та некомерційні організації. Нами було виявлено 3 основні стратегії залучення до екологічно відповідального інвестування:

1. Робити вкладення у компанії, чиї продукти та послуги сприяють підвищенню екологічної безпеки. Через мінімізацію екологічних ризиків такі підприємства користуються конкурентними перевагами від зниження витрат, підвищення якості товару, росту прибутковості та розширення стратегічних зон господарювання.

2. Перенаправляти капітал від екологічно деструктивного бізнесу. Компанії, що приймають екологічно неефективні стратегії, ризикують постраждати від негативних економічних наслідків, наприклад, від штрафів через шкідливість бізнесу для навколишнього середовища.

3. Інвестувати невеликі суми в менш відповідальні підприємства та впливати на їх господарську діяльність через акціонерські резолюції. Ця стратегія, відома як «акціонерська пропаганда», передбачає, що володіння акціями є ефективним важелем для підвищення екологічної відповідальності бізнесу.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Whittaker, J. The evolution of environmentally responsible investment//Ecological Economics, vol. 71, 2011, p. 33-41.
2. Louche, C., Lydenberg, S. Dilemmas in Responsible Investment. – [електронний ресурс]. – режим доступу – http://www.business.mun.ca/home/ONE_August2011.pdf
3. А.А. Антонюк, Н.М. Шмиголь. Екологічна складова корпоративної соціальної відповідальності підприємств: звітність, оцінка, дохідність. – [електронний ресурс]. – режим доступу – http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/Dtr_ep/2011_2/files/EC211_23.pdf
4. І.І. Дідович, Л.А. Коваль. Екологічно орієнтований менеджмент інвестицій. – [електронний ресурс]. – режим доступу – http://www.nbu.gov.ua/portal/chem_biol/nvnltu/15_7/190_Didowycz_15_7.pdf